

جستجو...

روزنوشت ها | مجموعه آثار | روزنوشت قدمگاه | سفرنامه | گزارش نمایشگاه | گلها و سیم خاردارها | دیگر

تماس با ما

صاحبه ها

نامه ها

خانه | نمایشگاه و فروشگاه آثار هنری

سر تیتر خبرها

دراکنباکرگوه "شبی با امیر انتظام"

نمایشگاه و فروشگاه آثار هنری محمد نوری زاد

چرا مردم می فهمند؟

ارسال شده توسط: محمد نوری زاد در تاریخ دسامبر 31, 2014 در بخش جدید ها، روزنوشت ها 52 نظر

یک: پیش‌آپیش سال نوی مسیحی را به هموطنان مسیحی مان و به کل مسیحیان جهان تبریک می‌گوییم و از جایگاه یک مسلمان، از مسیحیان و کل‌اگر غیر مسلمانان کشورمان پوزش می‌طلبیم که تا انقلاب اسلامی شد، اسم شان در فهرست شهروندان درجه‌ی دو و سه و چند جای گرفت. راستی چرا تا کنون هیچ مسیحی و یهودی و زرتشتی ای در ادارات ما استخدام نشده اند و نمی‌شوند؟ حالا استخدام بهاییان و کمونیست‌ها و کلی از شیعیان فتنه گر بکنار. این تابلوی مونالیزای با حجاب را از همین روی آورده ام.

دو: اخیراً جناب وزیر دادگستری گفته است: در باز پس گیری دارایی‌ها و اموال باک زنجانی توفیقی حاصل نشده است. این جناب گرچه راست می‌گوید اما سخن درست نمی‌گوید. این که دستگاه قضایی در باز پس گیری اموال باک زنجانی موفق نبوده، سخن درستی است و دروغ نیز نیست. اما همین سخن درست، ناگفته‌هایی دارد که هیمنه‌ی جناب وزیر را بقدر یک آلت قتاله فرو می‌کاهد. چرا که وی باید به چرایی این بن بست قضایی اشاره می‌کرد. و نه به خروجی اش صرفاً. این جناب، دست به دسته‌ی یک بیل می‌کشد و می‌گوید: چوب است. و نمی‌گوید: باک زنجانی رسم‌آقا مجتبی خامنه‌ای به سمت دخمه‌ی دلاهای نفتی فرو تهانه شد تا کیسه‌کیسه از بول مردم را بردارد و به بیت رهبری انتقال دهد و برای بیت رهبری در هر کجا سرمایه‌گذاری کند. کیست جرأت کند به باز پس گیری اموال باک زنجانی که در حساب‌های آقا مجتبی استحالة شده؟ مگر بیل به کمر جناب شیخ مصلح حیدری وزیر اطلاعات پیشین خورده و یا کمرش رگ به رگ شده که بباید و بگوید: من - وزیر اطلاعات وقت - بنا به دستور آقا مجتبی خامنه‌ای، تمامی بن بست‌های قانونی را برای بول روفتن‌های باک خان زنجانی واگشودم.

سه: داشتم به این فکر می‌کردم: مملکتی که در هوای آلوده و تخریب محیط زنیست و دود و ذغال و دروغ و اعتیاد و بی‌کاری و رانتخواری مستغرق است، چه احتیاجش به رهبر مثلاً؟ و چه احتیاجش به دولت و تشکیلاتی مثل بیت رهبری؟ داستان تخم کرکس را شنیده اید؟ کرکس‌ها وقتی به تخم پرندۀ‌های دیگر بر می‌خورند و از شکستن شنا امید می‌شوند، سنگی به چنگال می‌گیرند و به هوا بر می‌خیزند و آن سنگ را رها می‌کنند تا بخورد به فوک فوق الاصاره. این بگوییم و بگذرم؛ مراقب سنگ‌هایی باشیم که کرکس‌ها از بالا رها می‌کنند. این کرکس‌ها رمک خیلی‌ها را مکیده اند. تاریخ همینچور معطل مانده بود تا کرکس عمامه به سر بینند که دید الحمد لله. چه کسی باور می‌کرد جماعتی از این آخوندهای عمامه به سر به دسته‌های بیل دست بکشند و دست‌جمعی گوری بکنند برای سرزمه‌ی اساطیری به اسم ایران؟

چهار: فیلمی دیدم از امام جمعه‌ی تبریز که در جایگاه نماز جمعه برای مردم تبریز از فاجعه‌ی عاشورای سال 88 سخن می‌گفت و هوار می‌کشید و منشت بر سر می‌کوفت و مو بریشان می‌کرد و عمامه بر می‌گرفت و صیحه می‌زد و فغان بر می‌آورد که: این مردم، به امام ما توهین کردند. کف زدند. سنگ زدند. می‌گوییم: علم کردن سالانه‌ی چیزی به اسم 9 دی، بیش از آنکه نشان از استمرار دکان حاکمان باشد، نشان از این دارد که آقایان هنوز از آن راهپیمایی میلیونی سکوت در سوزند و بر آن سوز نیز نتوانسته اند فائق آیند. باور کنید من تا کنون ندیده و نشنیده و در جایی نخوانده ام که حاکمان یک حکومت از فهم مردمشان در رنج باشند. با اطمینان می‌گوییم: یکی از رنج‌های مستمر بیت رهبری و آخوندهای حاکمیت این است که: چرا مردم می‌فهمند؟

محمد نوری زاد

SHARE THIS POST

نهم دیماه نود و سه - تهران

رتبه دهی (۴ رای)

Tweet 0

J'aime 3

8+1 1

به اشتراک گذاری

پست‌های اخیر

امروز جلوی کانون وکلا
ژانویه ۵, ۲۰۱۵شب کلاه قهوه‌ای
ژانویه ۴, ۲۰۱۵

راه اندازی نمایشگاه و فروشگاه مجازی

